„א פרוי׳ס טרעהרען"

א ראמאן אויס דעם אידישען לעבען אין רוסלאנד און אמעריקא.

(ספעציעל געשריעבען פאר׳ן „אידישען זשורנאל".)

פון ב. באראיז.

(42־טע פארזעצונג.)

די באנעגענעניש צווישען רחל׳ען מיט יאקאב׳ן איז געווען זעהר א מאדנע. זי איז באשלאסען געווען איהם צו זאגען. זי האט אבער ניט געקענט. אין ען אנווענדונגען איז זי געווען ווי א שטומע און האט דעריבער אויסגעארבייט א פלאן, וועלכער איז פאר איהר זעהר שרעקליך געווען. דער פלאן איז געווען, זיך ניט זעהען מעהר מיט איהם אין אויפ׳ן צווייטען טאג ווען יאקאב איז געקומען צום באשטימטען פלאץ וואו איהר זיך מיט רחל׳ען געדארפט טרעפען האט ער מעהר ווי צוויי שטונדען געוואַרט אויף איהר און זי איז ניט געקומען. ער איז שרעקליך אויפגעגעגנען מיט דעם וואס רחל׳ע האט אזוי געהאנדלט, נאכדעם ווי ער איז אלליין אהיים צוריקגעגאנגען האט ער זיך גע־טרייסט דערמיט וואס פיעליבט איז זי ניט אין בעסטען געזונט און האט ניט געקענט קומען.

פאר רחל׳ען איז עס אבער געווען די גרעסטע פייניגונג, ווען עס איז געקומען די צייט צו געהן זיך זעהען מיט איהם און זי איז ניט געגאנגען, האט עס זי אין האנווארטען אנגעפאנגען צו וואר־פען, עטליכע מאהל האט זי זיך אויפגע־כאפט פון איהר פלאן און איז געלאפען, אבער זי האט זיך באלד צוריק אומגע־קעהרט. זי האט זיך אזוי לאנג אונע־דרעהט און זיך קיין ארט ניט־געפונען גע־פינען ביז זי האט זיך אנגעטון און איז אין הויף ארויס. אין הויז האט איהר ד׳ לופט צופיעל געשטיקט און זיין זי איז ארויס, האט זי אפילו אין זינען ניט גע־האט צו געהן אהין צום באשטימטען פלאץ אבער ניט וועלענדיג האבען זי איהרע פיס אהין פארטראגען. זי איז אנגעקומען אהין ווען יאקאב איז שוין אוועק און זי איז צופרידען געווען.

מיט שנעלע טריט איז רחל׳ע צוריק אהיים געגאנגען, איז אריין צו זיך אין צימער און האט זיך געזעצט שרייבען א בריעף צו יאקאב׳ן און צום ערשטען מאהל אין איהר לעבען האט רחל׳ע געוויינט אליין ניט וויסענדיג פארוואס. דאס הארץ האט איהר אזוי געדריקט און טרעהרען האבען זיך איהר אליין פון די אויגען געגאסען. איהרע געדאנקען האבע זיי גע־טראגען אין אנדערע וועלטען און א באנד אנדער לעבען. זי איז כיט אין פון איר האנט געווען, איהרע אויגען האבען זיך אויפגעהויבען